

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1378/2021
22.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 26/21 од 06.09.2021. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 139/21 од 18.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 26/21 од 06.09.2021. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 139/21 од 18.11.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К 26/21 од 06.09.2021. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и привремено одређено да се иста неће извршити под условом да окривљени у року од две године не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање паушала у износу од 8.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 139/21 од 18.11.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Бору К 26/21 од 06.09.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Паун Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врат на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати. Као незаконите доказе означава:

-записник о саслушању осумњиченог АА сачињен пред Основним јавним тужиоцем у Бору 30.01.2019. године, који је незаконит јер је окривљени био изложен мучењу и нечовечном поступању, што је утицало на слободну вољу окривљеног приликом саслушања;

-извештај о форензичком прегледу лица места ПУ ОКП Бор КТ 502-36/2019 од 25.01.2019. године и форензичкој фотодокументацији ПУ ОКП Бор, УВ.бр. 36/19 од 25.01.2019. године и УВ.бр.37/19 од 26.01.2019. године. Наиме, ови докази су незаконити јер наредбом Основног суда у Бору Кппр 31/19 од 25.01.2019. године није било одређено да се изврши претресање мобилног телефона као уређаја за аутоматску обраду података у смислу члана 152. став 3. ЗКП, из које произилази да се прикупљање рачунарских података из мобилног телефона може вршити само на основу судске наредбе о претресању због чега овлашћена службена лица нису могла да врше увид у електронску комуникацију коју је окривљени водио преко друштвене мреже Facebook, односно да врше претресање мобилног телефона као уређаја за аутоматску обраду података, па су самим тим неовлашћено о истом сачинили извештај о форензичком прегледу лица места и фотодокументацију.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, којима се указује на незаконитост записника о саслушању осумњиченог АА сачињеним пред

Основним јавним тужиоцем у Бору 30.01.2019. године, из разлога што је окривљени био изложен мучењу и нечовечном поступању, што је утицало на слободну вољу окривљеног приликом саслушања, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда – да је наведени доказ законит и да се на њему може заснивати пресуда (страна 5. пети став, страна 6. први став, образложења првостепене пресуде), на страни 3. у трећем ставу образложења другостепене пресуде, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Такође, неосновани су и наводи захтева којима се истичу као незаконити докази извештај о форензичком прегледу лица места ПУ ОКП Бор КТ 502-36/2019 од 25.01.2019. године и форензичка фотодокументација ПУ ОКП Бор, УВ.бр. 36/19 од 25.01.2019. године и УВ.бр.37/19 од 26.01.2019. године, јер наредбом Основног суда у Бору Кппр 31/19 од 25.01.2019. године није било одређено да се изврши претресање мобилног телефона као уређаја за аутоматску обраду података у смислу члана 152. став 3. ЗКП, из разлога што је у конкретном случају извршена доказна радња увиђај на ствари у смислу члана 135. ЗКП, за коју није обавезно постојање наредбе суда.

У преосталом делу наведене повреде закона бранилац окривљеног истиче и да оштећени ББ од стране суда није упућен изван суднице у складу са чланом 390. став 1. ЗКП, него је остао у судници од почетка главног претреса и био је присутан за време трајања главног претреса односно присуствовао је саслушању окривљеног након чега се приступило његовом испитивању, због чега је ова повреда закона на штету окривљеног од значаја за доношење законите одлуке, на који начин се суштински истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. Имајући у виду да наведена повреда закона није дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, Врховни касациони суд се није упуштао у оцену ових навода као ни навода браниоца окривљеног у којима истиче и да су прикупљени садржаји из мобилног телефона требали да буду вештачени од стране вештака дигиталне форензике и електронске комуникације, а из разлога јер ови наводи браниоца окривљеног у битном представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и изношење сопствене оцене доказа.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног даље као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, образлажући ову повреду закона, бранилац окривљеног не указује у чему се састоји наведена повреда већ наводи да је неспоран закључак да спорне наведене поруке нису од окривљеног непосредно, ни посредно претње упућене оштећеном, те да је чињеница да је оштећени могао да схвати политички контекст описаних

порука, да исте представљају критику јавне власти на шокантан начин, односно да иста представља опомену за одборнике Скупштине града Бора, да не доносе незакониту одлуку о отпису дуга РТБ-у. Закључак одбране да у конкретној правној ситуацији описане поруке немају карактер претњи којима се угрожава сигурност оштећеног, као градоначелника Бора, по налажењу овога суда представљају изношење сопствених чињеничних закључака, да описане поруке немају карактер претњи, на који начин се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински оспорава утврђено чињенично стање, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Јовановића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. ЗКП, захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За Председника већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић